

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਲਵਲੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਬੰਦੂ ਸਮਝ ਬੰਦੂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੁਪਤ ਹੱਡੀ ਮਹਿਨਤ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਕੀਉਂ?
- ਉਤਰ:- ਕੀਉਂਕੀ ਯਾਦ ਦੇ ਬਗੈਰ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜੱਦ ਗੁਪਤ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣ। ਧਰਮਰਾਜ ਦੀ ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਵਧਿਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਲਵਲੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸਵਿਏ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸਭ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਨੂੰ) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਫਰਿ ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ, ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਤਾਂ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਕਵਿ ਜਾਣੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਲੋਕੀਕ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕੀਉਂ ਕਰਨ ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਮ, ਮਾਫੀ ਮੰਗਣਗੇ ਕੀਉਂਕੀ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਅਤੇ ਫਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ, ਇਹ ਡਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਇਸੀ ਤੋਂ ਇਸੀ ਅਤੇ ਡਫਿਕਲਟ ਤੋਂ ਡਫਿਕਲਟ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਸਾਇੰਸ ਆਦਿ ਸਿੱਖਿਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੂਨ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਝੁੱਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਡਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਵਿਏ ਬਾਕੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ...ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਰਿਫ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੀਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵੱਚ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਬਾਪ ਵੀ ਸਟਾਰ ਅਤੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਬੰਦੀ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਆਕੇ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵੱਚ 5 ਵੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ ਵੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਿਨਤ। ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਲਬਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਹੋਏ ਪਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਭਾਰਤ ਹੈਵਨਿ ਅਤੇ ਹੋਲ ਕਵਿ ਬਣਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਕਵਿ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਭੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵੱਚ ਕਵਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਰਮੰਟਿ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਕਵਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣ - ਇਸ ਯੋਗ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤਪਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੇਖੋ ਕੀਨੇ ਲਵਲੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਵਿ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਜਵਿ ਮਲੇਛ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਵੱਛ ਹੋ। ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮਲਿ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਯੋਗ ਦਾ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕੋਈ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੱਚੇ ਸਰਿਫ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਫਰਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਨਕਿਲ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਘੱਟ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਅੱਛਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀ ਅੰਦਰ ਕੀਨੀ ਕੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੋਹਣੇ ਤੋਂ ਸ.ਆਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਸੁੰਦਰ ਕਵਿ ਬਣਨ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗੁਰਾਫੀ ਜਾਨਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਕਵਿ ਬਣਨ? ਸਜਾ ਨਾ ਖਾਣ ਦਾ ਉਪਾਏ ਹੈ - ਸਰਿਫ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ

ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਿਆਂ ਮੰਨੂੰ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੱਚੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ, ਸਰਿਫ਼ ਪੰਡਤਿ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾਮੰਤਰ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਟਾਰ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਟਾਰ ਸਮਝੇ ਫਰਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਇੱਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਖਾਂ ਪਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ ਪਰ ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਬੜਾ ਡੀਫਿਕਲਟ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਬੈਠਨਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡੂਫ਼.ਨ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੀ ਇਕਰਸ ਹੋ ਬੈਠੇ, ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਜਾਨਣਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਨਰਿਗੀ ਕਾਇਆ, ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਮਲਿਗੀ। ਸਰਿਫ਼ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਦਾਨਾ ਬਣਨਗੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਕਸਿ ਤੋ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਾਜੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਢਲਿੰ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਿ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸੌਂਪ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਵਸਥਾ ਡਰਾਮਾਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣ ਸਕਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਿ - ਪਹਿਲਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਫਰਿ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਯੋਗੀ ਅਵਸਥਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਯੋਗ ਨਾਲ। ਯੋਗਬਲ ਵਾਲੇ ਹੀ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਤੋ ਬੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕਸਿ ਤੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਡੂਫ਼.ਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੱਡੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚਲਦੇ ਫਰਿਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯੁਗ ਆਦਿ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਵਾਸਤਿਕਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ.. ਦੀ ਬਾਕੀ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸ.ਤੀ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੂਰਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ਮਯ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਕਵਿੰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਫਰਿ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋਏ ਨਾ। ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਦਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਇੱਕ ਹੋਏ ਨਾ। ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਦਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੀਦੀ ਠਹਰਿਆ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਭ ਕ੍ਰਾਇਟਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਠਾਉਣਾ ਪਵੇ, ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨਾਲੇਜ ਗੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਸਰਿਫ਼ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਰ੍ਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਿਕਰ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਰੋਣ ਤੋ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਸ.ਤੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਖੁਦ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਰੋਣ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਸਿ ਬੋੜੀ ਆਵੇਗਾ। ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਆਤਮਾ ਨਕਿਲ ਗਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਬੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਆਤਮਾ ਨਰਿਲੇਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਿਫ਼ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤਿ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਤੋ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਲਿਆਣ ਬੋੜੀ ਹੋਇਆ। ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਮਲਿ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਕੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਜਾਨਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਤਪਰ ਰਹਿਣ ਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਸਿਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਹੁਤ ਸ.ਤਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਾਰ੍ਟ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਛੋਟਾ ਬੀਦੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਲੀਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਰਹਿ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਚੀਤਨ ਜਦੋਂ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਣ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹਸਿਬ - ਕਤਿਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋ ਵਰਸਾ ਮਲਿਗਾ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਲਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸਬੂਲ ਆਰਗਨਸ ਹਨ।

ਦਲਿ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਫਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਦਲਿ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਆਤਮਾ, ਪਾਰ੍ਵਤ ਕੀਨਾ ਵਜਾਉਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਇਨੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵਤ ਭਰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਮਟਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਛੋਟਾ ਸਟਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਲਿਓ - ਪਹਲਿਓ ਮਹਿਨਤ ਇਹ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਨੀ ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਹਲਿਓ - ਪਹਲਿਓ ਇਹ ਉਪਾਏ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਖੇਡਣਾ, ਕੁੱਦਣਾ ਤਾਂ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੇਡਣ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਰਤਬਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਕੁੱਦ ਤੋਂ ਮਰਤਬਾ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਆਦਿ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭੋਗ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣਾ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੋ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਉਪਾਏ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਸਮਝ ਬੰਦੂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ।

2. ਗਿਆਨ ਵੱਚਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਆ ਮੰਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੱਚਾਈ - ਸਫਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨਮੂਰਤ ਭਵ:

ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵੱਚਿ ਮੁੱਖ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸਫਾਈ। ਇੱਕ ਦੋ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਬਲਿਕੁਲ ਸਫਾਈ ਹੋਵੇ। ਜਵਿ ਸਾਫ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਵਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇੱਕ ਦੋ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਭਾਵ - ਸ੍ਵਭਾਵ ਸਪਸ਼ਟ ਵਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਜੱਥੇ ਸੱਚਾਈ - ਸਫਾਈ ਹੈ ਉਥੇ ਸਮੀਪਤਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਹੋ ਇਵੇਂ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਦਲਿ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਵਭਾਵ ਦੀ ਭੀਨਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਨ ਦੇ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸ੍ਵਭਾਵ ਨੂੰ ਮਲਿਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਵਭਾਵ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਵਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਗਿੜੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।
